

РЕШЕНИЕ

№ 5533

гр. София, 05.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 22.08.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **3661** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ).

Образувано въз основа на решение № 3677/05.04.2023 г., постановено по адм. д. № 3394/2022 г. на Върховния административен съд, Първо отделение, отменящо решение № 296/17.01.2022 г., по адм. д. № 4186/2021 г., с което е отхвърлено оспорването на „УОН“ ЕООД против издаденото от директора на Териториална дирекция „С. морска“ – Агенция „Митници“ (ТД „Митница – В.) решение рег. № 32-110355/06.04.2021 г. към митнически декларации MRN 18BG002002H0058564/03.05.2018 г. и MRN 18BG002002H0079887/14.06.2018 г. С това решение митническите декларации са коригирани относно обявения от дружеството тарифен код 1518009590 за стока „отработено масло от растителен произход за технически цели“, като е определен код по Т. 1518009990, и е увеличен размерът на начислените публични държавни вземания за мито и ДДС – 9 002.85 лв. вносни мита и 1 800.58 лв. ДДС или общо – 10 803.43 лв.

В първоначалната си жалба срещу решение рег. № 32-110355/06.04.2021 г., дружеството развива доводи за неговата незаконосъобразност, поради противоречие с относимите материалноправни норми на европейското и националното право. Поддържа се становище за допуснати в хода на административното производство процесуални нарушения. Претендира се отмяна на оспореното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от адв. Ч., който поддържа

жалбата, като позовавайки се на доводите, изложени в нея, както и на заключението на вещото лице, извършило повторна експертиза по делото, счита, че административният акт е необоснован, немотивиран и незаконосъобразен. Моли да му бъдат присъдени разноски за платен депозит за вещото лице. Не претендира адвокатско възнаграждение.

Ответникът - директорът на ТД Митница „В.“, в депозирани по делото молба и становище претендира отхвърляне на жалбата и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не е заявила становище по жалбата.

Административен съд София – град като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят „УОН“ ЕООД е подал митнически декларации MRN 18BG002002H0058564/03.05.2018 г. (л. 32 от адм.д. №4186/21г.) и MRN 18BG002002H0079887/14.06.2018 г. (л.62 от адм.д. № 4186/21г.) за деклариране режим „допускане за свободно обращение“ на „отработено масло от растителен произход за технически цели“, с код по Т. [ЕГН], със ставка на митото по отношение на трети страни - 2 %; държава на изпращане/износ Т.; произход Т.; условие на доставка - С. В..

На 04.05.2018 г. от стоката по първата митническа декларация, от контейнери CAIU6153626; TEMU1512497 и TLLU2210126 е взета средна проба за проверка на тарифното класиране. Действието е удостоверено с Протокол за вземане на проба, № 37/2002/18/BG2000M016075/04.05.2018 г. Пробата е изпратена в Централна митническа лаборатория на Агенция „Митници“ с писмо № 32- 128983/08.05.2020 г. и Заявка за анализ/експертиза, рег. № 32-128983/08.05.2018 г.

На 22.01.2021 г. е получена лабораторна експертиза (л.22), съгласно която анализираната проба представлява „нееднородна маслообразна течност с тъмнокафяв цвят и с неприятен мирис, характерен за употребявана мазнина“. Посочено е, че в пробата не се установява наличие на метилови естери на мастни киселини или парафинови въглеводороди. Определеният мастно-киселинен и триглицериден състав на стоката не показва наличие на животински мазнини, а само на растителни масла (преобладаващо палмово масло или негова фракция). Въз основа на експертното заключение стоката е определена като „негодна за консумация смес от използвани растителни мазнини от термична обработка на храни“, поради което е прието от митническите органи, че попада в обхвата на код [ЕГН] по Комбинираната номенклатура, със ставка на митото по отношение на трети страни - 7,7%, който е различен от декларирания с митническите декларации код [ЕГН]. Този извод е мотивиран и със становището, че декларираният код 1518 00 95 обхваща негодни за консумация смеси или препарати от животински мазнини и масла, или от животински и растителни мазнини и масла, и техните фракции, но анализираната стока представлява негодна за консумация смес, съставена само от растителни мазнини и масла, резултат от термично обработване на храни.

С решение рег. № 32-110355/06.04.2021 г. митнически декларации MRN 18BG002002H0058564/03.05.2018 г. и MRN 18BG002002H0079887/14.06.2018 г. са коригирани, относно обявения от дружеството тарифен код 1518009590 за стока „отработено масло от растителен произход за технически цели“, като е определен код по Т. 1518009990, и е увеличен размерът на начислените публични държавни

вземания за мито и ДДС – 9 002.85 лв. вносни мита и 1 800.58 лв. ДДС или общо – 10 803.43 лв.

В изпълнение на дадените в решение № 3677/05.04.2023 г., постановено по адм. д. № 3394/2022 г. на ВАС указания, в хода на настоящото производство е назначена и приета повторна съдебно-химична експертиза. В заключението си вещото лице е посочило, че цялото количество внесена стока е 244 420 кг. нето тегло, в 12 бр. контейнери. Вместо необходимите по стандарт минимум 24 бр. проби, в случая са били взети само три проби, и то само от едната партида на 04.05.2018 г. В протокола за вземане на проба не е записан конкретен инструмент за отбиране на единствената проба. Експертът посочва, че ако действително пробата е взета от дъното на флекси-танка, то това е груба грешка, тъй като на дъното са всички утайки, а пробата е силно нееднородна и в такъв голям обем е невъзможно хомогенизирането преди пробовземане. Като резултат от непрофесионалното вземане на проба от стоката, вещото лице заключава, че пробата е непредставителна. По отношение извършването и точността на изпитванията експертът посочва, че няма забележки, но доколкото наличието на растителни мазнини е доказано, то по отношение животинските мазнини, тяхната липса не е категорично доказана. Вещото лице е цитирало и описанието на дадената в тарифен код 1518 0095 от КН стока, а именно „негодни за консумация смеси или препарати от животински мазнини и масла или от животински и растителни мазнини и масла и техните фракции“. В тази връзка с този тарифен код следва да се тарифират негодни за консумация смеси от животински мазнини и масла; негодни за консумация препарати от животински мазнини и масла; негодни за консумация смеси и препарати от животински мазнини и масла и техните фракции; негодни за консумация смеси и препарати от растителни мазнини и масла и техните фракции. Текстът под тарифен код 1518 00 99 в частта „Описание на стоката“ „Други“ и в „Указания и обяснения“ показвал, че тук се тарифират продукти „само ако съдържат мазнини от животински произход“.

От правна страна:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен митнически орган, тъй като директорът има качеството на митнически орган по смисъла на чл.101 § 1, от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета от 09 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, вр. чл.29 от Регламента и чл. 19, ал. 1 и ал. 7 от Закона за митниците (ЗМ). На основание чл. 19, ал. 1 от ЗМ решенията по прилагане на митническото законодателство се издават от директора на Агенция „Митници“ или от директорите на териториални дирекции, какъвто в случая е К. А. Й. – С.Д. Директор на ТД „С. Морска“ (понастоящем ТД „Митница – В.“). Следователно оспореният индивидуален административен акт, с който се определят митнически задължения, е издаден от компетентен орган.

Актът е мотивиран от фактическа и правна страна, като е изложена подробна обосновка за извода за определяне на митнически задължения и задържане на представените депозити за удовлетворяването им. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила в процеса по издаване на акта.

Разгледана по същество жалбата е основателна, по следните съображения:

Спорът е относно това кой е правилният и относим за стоката „отработено масло от растителен произход за технически цели“ тарифен код по Т.. Според дружеството – жалбоподател кодът е [ЕГН] („негодни за консумация смеси и препарати от

животински мазнини и масла или от животински и растителни мазнини и масла и техните фракции“), със ставка на митото – 2 %, а според митническия орган е 15180099 „други“, със ставка 7.7 %.

Причината ответникът да приема, че код 1518 00 95 е неприложим е, че при извършена лабораторна експертиза от АМ, повече от две години след деклариране на стоката, не се установяват животински мазнини, а само растителни.

В тази връзка в хода на делото е изслушаната съдебно-химическа експертиза („С.“), оспорена от ответника, която съдът кредитира изцяло като компетентно изготвена, от чието заключение ясно се установява, че от взетата процесна проба не може да се направи категоричен извод, че в изследваната стока липсват животински мазнини. Вещото лице е категорично, че пробата не е представителна, както и че при вземането ѝ са допуснати нарушения на правилата, по които това следва да бъде сторено.

Определянето на мастно-киселинния състав на анализирания проба е извършено по вътрешно-лабораторен метод (съгласно БДС EN ISO 5508), който обаче е извън акредитацията на Централната митническа лаборатория, както заявява вещото лице инж. С. М. в задача № 1 от С., т.е. налице са предпоставки за неточности при неговото прилагане.

На следващо място, изследването на процесния продукт е направено в необосновано дълъг период след вземането на пробата, а именно повече от две години, което създава риск от промени в химическите характеристики на веществата. Променянето на характеристиките и свойствата на отбрания продукт в пробата зависят от условията на съхранение, от опаковката, наличие на висока температура и светлина. Растителните и животински мазнини се влияят от наличието на тези фактори, тъй като се получава т.н. осапуняване, гранясване и др. Както отбелязва вещото лице по задача № 2 от С., обичайната практика в други подобни лаборатории е пробите да се анализират в едноседмичен срок.

Според в.л. М. липсва качествено определяне, което да доказва наличието или липсата на животински мазнини в пробата (съгл. задача № 5 от С.). В тази връзка следва да се съобрази, че в случая става дума за т.нар. „фритюрни мазнини“ – получени при пържене на храна, в който процес животинските и растителните мазнини (еднородни по характер) неизбежно се смесват. Малко вероятно е всички заведения в Т., откъдето е внесена стоката, да са били вегетариански. В този смисъл е и отговорът по задача № 7 от С.. Същевременно в отговора на въпрос б вещото лице посочва, че при продукти, които не са еднородни по своя характер, хомогенизирането им е невъзможно, като в този случай е необходимо да се вземат по-голям брой точкови проби от различна дълбочина на съответния съд, за да се гарантира представителността на пробата. Използват се инструменти от вида L01-01, L03-01, L04-01, L05-01. Следва да се вземат едни и същи количества т.нар. спот проби от горната, средната и долната част на съответния съд. Когато контейнерите са повече, проби се вземат от няколко избрани контейнера, винаги повече от половината и ако е необходимо от всички. Тези проби се събират в общ съд и се получава обща (сборна) проба. Ако еднородността на стоката е под съмнение трябва да се вземат повече точкови проби и да бъдат подготвени повече общи проби. В тази част в.л. се е позовало на стандарт за вземане на митнически проби от животински и растителни масла БДС EN ISO 5555. Следва да се посочи също така, че от втората партида от 14.06.2018 г. от 122 тона, проба не е взета изобщо. Вещото лице е посочило по колко проби се вземат съобразно стандарта, като е направило извод, че взетата проба не е представителна и не описва коректно

цялото количество от процесната стока.

Следва да се обърне внимание и на факта, че пробата е взета от служител на дружество, което не е в регистъра на акредитираните от Изпълнителна агенция „Българска служба по акредитация“ дружества, за което няма спор между страните.

Следователно, налице е некоректно вземане на непредставителна проба, което е довело до компрометираните резултати. Липсва категоричност по отношение на заключението, че продуктът не съдържа смес от растителни и животински мазнини.

За да се приеме за законосъобразно издаденото Решение, то трябва да се установи с категоричност, че в изследваната проба на процесния продукт липсват животински мазнини. Това обстоятелство обаче не е доказано в настоящия процес. Точно обратното, от С. се установява, че „е доказано наличието на растителни мазнини, но не е категорично доказана липсата на животински мазнини“ (т. 2 от Раздел „Обобщен извод от отговорите на всички въпроси“).

Съгласно анализа на вещото лице следва да се приеме, че в настоящото производство са събрани единствено доказателства, които категорично сочат, че административният орган не е установил липсата на животински мазнини, предвид начина на вземане на пробата и нейният химически анализ, която съдът намира за компрометирана, а същевременно от тълкуването на резултатите не следва извод за липса на животински мазнини – обстоятелство, за чието доказване именно ответникът носи доказателствената тежест.

Друг извод не следва от представения пред настоящата инстанция Сертификат за акредитация от 28.11.2022 г. и Заповед № А674/28.11.2022 г. с която е преакредитирана и е разширен обхватът на акредитация на Централно митническо управление на Агенция „Митници“, Дирекция „Централна митническа лаборатория“. Това е така, защото този сертификат е издаден след вземане на пробите, по отношение на които е приложим стандарт за вземане на митнически проби от животински и растителни масла БДС EN ISO 5555 и не е в обхвата на посочената заповед. Освен това дори да се приеме обратното – то издаването на сертификат година след вземане на пробата няма ретроактивно действие и би валидирано единствено действия, които са извършени след издаването му.

С оглед на това вносното мито към момента на подаване на митническите декларации на стоките по тях следва да се класира именно по посочения в МД код по Т. [ЕГН] към тази дата, поради което и Решението, определящо тарифен код 1518 00 9990, се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено. Ето защо, съдът намира оспореното решение за незаконосъобразно, поради което жалбата като основателна следва да бъде уважена.

В този смисъл е и практиката на ВАС по сходни казуси, приложена от жалбоподателя – л. 47 до л. 107 от настоящото адм. д. № 3661/2023 г.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя се дължат разноски. Такива са поискани своевременно и за тях е представен списък по чл. 80 ГПК. Същите са общо в размер на 400 лв. (четиристотин лева) - за депозит за вещо лице. Други разноски не са заявени, поради което и съдът не следва да присъжда такива.

Така мотивиран и на основание 172, ал. 2, пред. второ АПК Административен съд София – град, 13-ти състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на „УОН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя И. С., решение рег. № 32-110355/06.04.2021 г., издадено от с.д. директор на ТД С. Морска (сега ТД Митница В.) към митнически декларации MRN 18BG002002H0058564/03.05.2018 г. и MRN 18BG002002H0079887/14.06.2018 г., с което е извършена корекция на обявения тарифен код [ЕГН] за стока „отработено масло от растителен произход за технически цели“, като е определен код по Т. [ЕГН], и е увеличен размерът на начислените публични държавни вземания за мито и ДДС – 9 002.85 лв. вносни мита и 1 800.58 лв. ДДС или общо – 10 803.43 лв.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „УОН“ ЕООД направените по делото разноси за вещо лице в размер на 400 (четирисотин) лева.

Решението може да бъде обжалвано от страните с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: